

Downloaded via the EU tax law app / web

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2014. gada 18. decembrī (*)

Līgumi sniegt prejudiciālu nolikumu – PVN – Sestā direktīva – Pārējās noteikumi tirdzniecībā starp dalībvalstīm – Preces, kas nosūtītas vai transportētas Kopienas teritorijā – Krāpšana, kas izdarīta galamērķa dalībvalstī – Krāpšanas, kas ir notikusi nosūtīšanas dalībvalstī, ņemšana vērā – Atteikums piešķirt tiesības uz nodokļa atskaitījumu, atbrīvojumu no nodokļa vai nodokļa atmaksu – Valsts tiesību normu neesamība

Apvienotās lietas C-131/13, C-163/13 un C-164/13

par līgumiem sniegt prejudiciālu nolikumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlande) iesniegusi ar 2013. gada 22. februāra un 8. marta lēmumiem, kas Tiesā reģistrēti 2013. gada 18. martā un 2. aprīlī, tiesvedībā

Staatssecretaris van Financiën

pret

Schoenimport “Italmoda” Mariano Previti vof (C-131/13)

un

Turbu.com BV (C-163/13),

Turbu.com Mobile Phone’s BV (C-164/13)

pret

Staatssecretaris van Financiën.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Tizzano [A. Tizzano], tiesneši S. Rodins [S. Rodin] (referents), E. Borgs Bartets [A. Borg Barthel], E. Levits un F. Biltšens [F. Biltgen],

ģenerālvokāts M. Špunars [M. Szpunar],

sekretārs V. Turā [V. Tourrès], administrators,

ģemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 5. jūnija tiesas sēdi,

ģemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Schoenimport “Italmoda” Mariano Previti vof* vērā – A. de Ruiter,
- *Turbu.com BV* un *Turbu.com Mobile Phone’s BV* vērā – J. Vetter, advocaat,
- Nīderlandes valdības vērā – M. Bulterman, C. Schillemans un B. Koopman, pārstāves,
- Itālijas valdības vērā – G. Palmieri, pārstāve, kurai palīdz F. Urbani Neri, avvocato dello Stato

– Apvienotās Karalistes valdības vārdā – *L. Christie* un *S. Brighthouse*, pārstāvji, kuriem palīdz *P. Moser, QC*, un *G. Peretz, barrister*,

– Eiropas Komisijas vārdā – *W. Roels* un *A. Cordewener*, pārstāvji,

noklausījusies enerģētiskā advokāta secinājumus 2014. gada 11. septembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Līgumi sniegt prejudiciālu nolikumu ir par to, kā interpretēt Padomes 1977. gada 17. maija Direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopējā pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.), kas grozīta ar Padomes 1995. gada 10. aprīļa Direktīvu 95/7/EK (OV L 102, 18. lpp.; turpmāk tekstā – “Sestā direktīva”), 17. panta 2. un 3. punktu, kā arī 28.b panta A daļas 2. punktu.

2 Šie līgumi ir iesniegti saistībā ar strīdiem attiecīgi starp *Staatssecretaris van Financiën* [Valsts sekretāru finanšu lietās] (turpmāk tekstā – “*Staatssecretaris*”) un *Schoenimport “Italmoda” Mariano Previti vof* (turpmāk tekstā – “*Italmoda*”) un *Turbu.com BV* (turpmāk tekstā – “*Turbu.com*”), kā arī *Turbu.com Mobile Phone’s BV* (turpmāk tekstā – “*TMP*”) un *Staatssecretaris* par tās atteikumu šīm sabiedrībām piešķirt atbrīvojumu no pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk tekstā – “PVN”), šis nodokļa atskaitījumu vai atmaksu, ņemot vērā dalību krāpšanā PVN jomā.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Sestās direktīvas 17. panta 2. punkta a) un d) apakšpunktā un 3. punkta b) apakšpunktā, redakcijā, kas izteikta šīs direktīvas 28.f panta 1. punktā, ir noteikts:

“2. Ja preces un pakalpojumus nodokļa maksātājs izmanto ar nodokli apliekamiem darījumiem, viņam ir tiesības atskaitīt no nodokļa, kurš viņam jāmaksā:

a) [PVN], kas ir jāmaksā vai samaksāts valsts teritorijā par precēm vai pakalpojumiem, ko viņam piegādājis vai piegādās cits nodokļu maksātājs;

[..]

d) [PVN], kas ir jāmaksā saskaņā ar 28.a panta 1. punkta a) apakšpunktu.

3. Dalībvalstis visiem nodokļu maksātājiem arī dod tiesības uz [PVN] samazinājumu vai atmaksāšanu, kas minēta 2. punktā, ja preces un pakalpojumus izmanto šādiem mērķiem:

[..]

b) darījumiem, kas ir atbrīvoti no nodokļiem saskaņā ar [..] 28.c panta A [..] daļu.”

4 Sestās direktīvas 28.a pantā ir noteikts:

“1. [PVN] jāmaksā arī:

a) par Kopienas iekšējām preču iegādēm, ko valsts teritorijā par atlīdzību veic nodokļu maksātājs, kas attiecīgi darbojas, vai juridiska persona, kas nav nodokļu maksātāja, ja pārdēvējs ir nodokļu maksātājs, kas attiecīgi darbojas, kuram nav tiesību uz 24. pantā noteikto atbrīvojumu un uz kuru neattiecas 8. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrā teikuma vai 28.b panta B daļas 1. punkta noteiktais režīms.

[..]

3. “Kopienas iekšējā preču iegāde” nozīmē iegāti tiesības rakoties kā pašniekam ar kustamu materiālu pašumu, ko personai, kas iegādājusies preces, atstājis vai atvedis pārdēvējs vai kāds viņa vārdā, vai persona, kas iegādājas preces citai dalībvalstij, nevis tai, no kuras preces ir nosūtītas vai transportētas.

[..]”

5 Šīs direktīvas 28.b panta A daļā “Kopienas iekšējās preču iegādes vieta” ir precizēts:

“1. Par Kopienas iekšējās preču iegādes vietu uzskata vietu, kur preces atrodas laikā, kad beidzas to sūtīšana vai transportēšana personai, kas tās iegādājas.

2. Neskarot 1. punktu, tomēr uzskata, ka Kopienas iekšējās preču iegādes vieta, kas minēta 28.a panta 1. punkta a) apakšpunktā, atrodas dalībvalsts teritorijā, kas ir izdevusi [PVN] identifikācijas numuru, ar kuru persona, kas iegādājas preces, ir veikusi iegādi, izņemot gadījumu, ja persona, kas iegādājas preces, apstiprina, ka šai iegādei ir uzlikts nodoklis saskaņā ar 1. punktu.

Ja iegādei tomēr ir jāuzliek nodoklis atbilstīgi 1. punktam preču sūtījuma vai transporta galapunkta dalībvalstī pēc tam, kad tai ir uzlikts nodoklis saskaņā ar pirmo daļu, summu, kam uzliek nodokli, atbilstīgi samazina dalībvalstī, kas izdevusi [PVN] identifikācijas numuru, ar kuru persona, kas iegādājusies preces, ir veikusi iegādi.

Panta pirmās daļas piemērošanas nolūkā uzskata, ka Kopienas iekšējās preču iegādes uzskata par tādām, kam uzliek nodokli saskaņā ar 1. punktu, ja ir spēkā šādi nosacījumi:

– iegādātājs apstiprina, ka viņš šo Kopienas iekšējo preču iegādi ir veicis viņa kā piegādes vajadzībām, ko veic 1. punktā noteiktajā dalībvalstī un kurā saņēmējs ir persona, kam ir nodokļu saistības saskaņā ar 28.c panta E daļas 3. punktu,

– iegādātājs ir izpildījis deklarācijas pienākumu, kas noteikts 22. panta 6. punkta b) apakšpunktā.”

6 Minētās direktīvas 28.c panta A daļā ir paredzēts:

“Neietekmējot citus Kopienas noteikumus un saskaņā ar nosacījumiem, kas tajos izklāstīti, lai nodrošinātu turpmāk paredzēto atbrīvojumu pareizu un godīgu piemērošanu un novērstu jebkuru nodokļu nemaksāšanu, nodokļu apiešanu vai āunprātīgu izmantošanu, dalībvalstis atbrīvo no nodokļiem:

a) piegādātās preces, kuras tās definētas 5. pantā, ko nosūtījis vai transportējis pārdēvējs vai kāds viņa vārdā, vai persona, kas ārpus 3. pantā minētās teritorijas, bet Kopienas iekšienā preces iegādājusies citam nodokļu maksātājam vai juridiskai personai, kas nav nodokļu maksātāja, kura attiecīgi darbojas dalībvalstī, kas nav preču sūtījuma vai transportēšanas sākumpunkts.

[..”

N?derlandes ties?bas

7 Iepriekš min?t?s Sest?s direkt?vas ties?bu normas N?derlandes ties?b?s tika transpon?tas ar 1968. gada 28. j?nija Likumu par apgroz?juma nodokli (*wet op de omzetbelasting; Staatsblad* 1968, Nr. 329), it ?paši ar min?t? likuma 9., 15., 17.b un 30. pantu redakcij?, kas ir piem?rojama pamatliet?s.

8 Iesniedz?jtiesa uzskata, ka N?derlandes ties?bu aktos nav paredz?ts, ka PVN atskait?jums, atbr?vojums no PVN vai PVN atmaksa tiek atteikta gad?jum?, ja ir konstat?ts, ka nodok?a maks?t?js ir piedal?jies kr?pšan? nodok?u jom?, par kuru tas zin?ja vai tam bija j?zina.

Pamatlietas un prejudici?lie jaut?jumi

Lieta C?131/13

9 *Italmoda*, kas ir saska?? ar N?derlandes ties?b?m dibin?ta sabiedr?ba, savu saimniecisko darb?bu veic apavu tirdzniec?bas nozar?. Pamatlietas faktu norises laik?, proti, 1999.–2000. gad?, t? veica dar?jumus ar? ar datortehniku. Š? aparat?ra, ko *Italmoda* ieg?d?j?s N?derland? un V?cij?, tika p?rdota un pieg?d?ta klientiem, kuri ir PVN maks?t?ji It?lij?. Preces, kuru izcelsme ir V?cij?, *Italmoda* ieg?d?j?s, izmantojot savu N?derlandes PVN maks?t?ja identifik?cijas numuru, un ieg?de bija apliekama ar t?s valsts PVN, kas ir izdevusi PVN identifik?cijas numuru Sest?s direkt?vas 28.b panta A da?as 2. punkta izpratn?, bet š?s preces tika transport?tas tieši no V?cijas uz It?liju.

10 Attiec?b? uz prec?m, kas bija ieg?d?tas N?derland?, *Italmoda* aizpild?ja visas nepieciešam?s deklar?cijas un sav?s PVN deklar?cijas atskait?ja priekšnodokli. Savuk?rt, kas attiecas uz V?cijas izcelsmes prec?m, *Italmoda* nedeklar?ja nedz Kopienas iekš?jo pieg?di min?taj? dal?bvalst?, nedz Kopienas iekš?jo ieg?di N?derland?, lai gan šis dar?jums V?cij? bija atbr?vots no nodok?a. It?lij? attiec?gie pirc?ji nedeklar?ja nevienu no š?m Kopienas iekš?j?m ieg?d?m un nemaks?ja PVN. It?lijas nodok?u iest?des atteica min?tajiem pirc?jiem atskait?šanas ties?bas un piedzina nodokli, kas bija j?samaks?.

11 N?derlandes nodok?u iest?des, uzskat?damas, ka *Italmoda* ir apzin?ti piedal?jusies kr?pšan? ar nol?ku izvair?ties no PVN maks?šanas It?lij?, tai atteica ties?bas uz atbr?vojumu no nodok?a par Kopienas iekš?j?m pieg?d?m, kuru galam?ris bija š? dal?bvalsts, ties?bas uz priekšnodok?a atskait?šanu, k? ar? ties?bas uz nodok?a, kas bija samaks?ts par V?cijas izcelsmes prec?m, atmaksu un t?d?j?di izdeva tr?s *Italmoda* adres?tus pazi?ojumus par nodok?u maks?jumu apm?ru.

12 *Italmoda* pras?bu par šiem pazi?ojumiem par nodok?u maks?jumu apm?ru *Rechtbank te Haarlem* (H?rlemas tiesa) pirmaj? instanc? apmierin?ja un l?dza nodok?u iest?des no jauna lemt par str?du.

13 T? k? par min?to spriedumu tika iesniegta apel?cijas s?dz?ba *Gerechtshof te Amsterdam* (Amsterdamas Apel?cijas tiesa), š? tiesa sav? 2011. gada 12. maija spriedum? atc?la *Rechtbank te Haarlem* spriedumu, k? ar? apstr?d?tos pazi?ojumus par nodok?u maks?jumu apm?ru, atz?stot, ka šaj? gad?jum? nebija pamatoti atk?pties no parast? PVN iekas?šanas rež?ma un atteikties piem?rot atbr?vojumu no PVN vai ties?bas uz PVN atskait?jumu. Šaj? zi?? *Gerechtshof te Amsterdam* ?paši ??ma v?r?, ka kr?pšana bija notikusi nevis N?derland?, bet gan It?lij? un ka *Italmoda* pirmaj? no š?m dal?bvalst?m bija iev?rojusi visus ties?bu aktos paredz?tos form?los

nosacījums, kas attiecas uz atbrīvojuma no nodokļa piemērošanu.

14 *Staatssecretaris van Financiën* par minēto spriedumu vēršs *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa) ar kasācijas sūdzību. Šī tiesa paši norāda, ka šaj lietā aplūkojamaj laikposmā atbrīvojuma no nodokļa vai tiesību uz nodokļa atskaitēšanu piemērošanai Nīderlandes tiesības nebija izvirzīts nosacījums, ka nodokļu maksātājs nedrīkst būt apzināti piedalījies krāpšanā PVN jomā vai darījums ar nolūku izvairīties no nodokļu maksāšanas. Tādējādi rodas jautājums, vai apzināta dalība šādā krāpšanā liedz tiesības uz PVN atmaksu, kaut arī valsts tiesības nav nekādu noteikumu šajā ziņā.

15 Šīdos apstākļos *Hoge Raad der Nederlanden* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“1) Vai, pamatojoties uz Savienības tiesību m, valsts iestāde un tiesu iestāde jāsakašs piemērot atbrīvojumu no PVN sakarā ar piegādi Kopienā vai tiesības uz PVN atskaitēšanu sakarā ar preču iegādi, kuras pēc šīs iegādes tiek nosūtītas uz citu dalībvalsti, vai arī no Sestās direktīvas 28.b panta A daļas 2. punkta otrās daļas izrietošo PVN atmaksāšanu, ja, pamatojoties uz objektīviem faktiem, ir skaidrs, ka saistībā ar minētajām precēm ir notikusi PVN krāpšana un nodokļu maksātājs zināja vai viļam bija jāzina, ka viņš tajā piedalās, ja valsts tiesiskajā regulājumā nav paredzēta iespēja šīdos apstākļos atteikt atbrīvojumu, atskaitēšanu vai atmaksāšanu?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai tajā minētais atbrīvojums, atskaitēšana vai atmaksāšana ir jāatsaka arī tad, ja krāpšana PVN jomā ir notikusi citā dalībvalstī (kas nav preču nosūtīšanas dalībvalsts) un ja nodokļu maksātājs zināja vai viļam bija jāzina par krāpšanu, lai gan nosūtīšanas dalībvalstī šis nodokļa maksātājs ir izpildījis visas (formālas) prasības, kas noteiktas valsts tiesiskajā regulājumā, lai varētu lūgt atbrīvojumu, atskaitēšanu vai atmaksāšanu, un ja tas šai dalībvalstij vienmēr ir sniedzis visu nepieciešamo informāciju par precēm, nosūtīšanu un pircējiem, kas ir reģistrēti galamērķa dalībvalstī?

3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noraidoša, vai arī Sestās direktīvas 28.b panta A daļas 2. punkta pirmās daļas vārdiem “tiek uzlikts [nodoklis]” ir jāsaprot fakts, ka PVN saistībā ar iegādi Kopienā, kas maksājams galamērķa dalībvalstī, tiek deklarēts ar apliecinošiem dokumentiem likumā paredzētā PVN deklarācijā vai arī šādas deklarācijas neesamības gadījumā fakts, ka galamērķa dalībvalsts nodokļu iestādes veic nepieciešamos pasākumus šādas deklarācijas neesamības novēršanai? Vai, lai atbildētu uz šo jautājumu, ir nozīme tam, ka attiecīgais darījums ietilpst darījumu virknē, kuras mērķis ir PVN krāpšana galamērķa valstī, un nodokļa maksātājs par to zināja vai viļam par to bija jāzina?”

Lieta C-163/13

16 *Turbu.com BV*, kas ir saskaņā ar Nīderlandes tiesību m dibināta sabiedrība, nodarbojas ar datortehnikas un telekomunikāciju aprīkojuma, kā arī programmatūru vairumtirdzniecību.

17 Laikposmā no 2001. gada augusta līdz decembrim *Turbu.com* veica vairākas Kopienas iekšējās mobilo telefonu piegādes, piemērojot šajā ziņā paredzēto atbrīvojumu no nodokļa un atskaitot priekšnodokli.

18 Pēc nodokļu izlīdzkdienesta veiktās izmeklēšanas Nīderlandes nodokļu iestādes uzskatīja, ka *Turbu.com* nepamatoti bija uzskatījusi, ka minētajām piegādēm ir piemērojams atbrīvojums no PVN, un šīs iestādes izdeva tai adresētu paziņojumu par nodokļu maksājumu apmēru. Turklāt pret *Turbu.com* direktoru tika uzskatīti kriminālprocesi par krāpšanu PVN jomā, kā rezultātā 2005. gadā viņš tika notiesāts par dokumentu viltošanu un par nepilnīgas un neprecīzas nodokļu

deklarācijas iesniegšanu.

19 *Turbu.com* adresātais paziņojums par nodokļu maksājumu apmēru pēc šīs sabiedrības celto prasību izskatīšanas tika apstiprināts *Rechtbank te Breda* (Bredas tiesa) pirmajā instancē un vēlāk apelācijas instancē ar *Gerechtshof te 's Hertogenbosch* (Hertogenboshas apelācijas tiesa) 2011. gada 25. februāra spriedumu. Minētajā spriedumā šā pārdotā minētā tiesa uzskatīja, ka bija ticams, ka attiecīgās piegādes patiesībā nav Kopienas iekšējās piegādes un ka *Turbu.com* brīvprātīgi un apzināti ir piedalījies krāpšanā PVN jomā.

20 *Turbu.com* par minēto spriedumu iesniedza kasācijas sūdzību *Hoge Raad der Nederlanden*. Šī tiesa norāda, ka gadījumā, ja pēc vērtēšanas apelācijas tiesā tiktu pierādīts, ka attiecīgās piegādes bija daļa no darījumiem, kuru mērķis bija apiet PVN noteikumus, un ka *Turbu.com* to zināja vai tas tai bija jāzina, rodas jautājumi par Savienības tiesību interpretāciju. Šajā ziņā tī vaicā, vai atbrīvojuma no PVN piemērošana ir jāatsaka krāpšanas PVN jomā gadījumā pat tad, ja valsts tiesības nav paredzētas juridiskais pamats šajā ziņā.

21 Šī dos apstākļos *Hoge Raad der Nederlanden* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai, pamatojoties uz Eiropas Savienības tiesībām, valsts iestāde un tiesu iestāde jāatsakās piemērot atbrīvojums no PVN attiecībā uz piegādi Kopienas iekšienā, ja, pamatojoties uz objektīviem faktiem, ir skaidrs, ka saistībā ar preču piegādi ir notikusi PVN krāpšana un nodokļa maksātājs zināja vai viņam bija jāzina, ka viņš tajā piedalās, ja valsts tiesiskajā regulājumā nav paredzēts šī dos apstākļos atteikt atbrīvojumu no nodokļa?”

Lieta C-164/13

22 *TMP*, kas ir saskaņā ar Nīderlandes tiesībām dibināta sabiedrība, darbojas mobilo telefonu tirdzniecības nozarē.

23 2003. gada jūlijā tī veica mobilo telefonu Kopienas iekšējās piegādes, piemērojot šajā ziņā paredzēto atbrīvojumu no nodokļa un līdzot samaksātā priekšnodokļa atmaksāšanu par šo telefonu iegādi no Nīderlandes teritorijā reģistrētām sabiedrībām.

24 Nīderlandes nodokļu iestādes, konstatējušas vairākas neatbilstības *TMP* iesniegtajās deklarācijās gan saistībā ar priekšnodokļa darījumiem, gan saistībā ar minētajām Kopienas iekšējām piegādēm, atteica veikt līgto atmaksāšanu. Lēmumu, ar kuru *TMP* tika atteikta nodokļa atmaksāšana, *Rechtbank te Breda* atcēla ar spriedumu, ko *Gerechtshof te 's Hertogenbosch* savukārt atcēla ar 2011. gada 25. februāra spriedumu. Minētajā spriedumā pārdotā minētā tiesa atzina, ka *TMP* nevarēja atskaitīt priekšnodokli galvenokārt tāpēc, ka šī sabiedrība zināja vai tai bija jāzina, ka tī bija iesaistīta darījumā, kas ir saistīts ar krāpšanu PVN jomā.

25 *TMP* par minēto spriedumu iesniedza kasācijas sūdzību *Hoge Raad der Nederlanden*. Šī tiesa šā pašī norāda, ka gadījumā, ja pēc vērtēšanas apelācijas tiesā tiktu pierādīts, ka attiecīgās piegādes bija daļa no darījumiem, kuru mērķis bija apiet PVN noteikumus, un ka *TMP* to zināja vai tas tai bija jāzina, rodas jautājumi par Savienības tiesību interpretāciju. Šajā ziņā tī šā pašī norāda, ka attiecīgajā laikposmā Nīderlandes tiesību aktos tiesībām uz PVN atskaitīšanu nebija izvirzīts nosacījums, ka nodokļu maksātājs nav apzināti piedalījies darījumā nolūkā izvairīties no nodokļu maksāšanas vai krāpšanā PVN jomā.

26 Šī dos apstākļos *Hoge Raad der Nederlanden* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai, pamatojoties uz Eiropas Savienības tiesību, valsts iestāde un tiesu iestāde jāatsakās piemērot atskaitīšanas tiesības, ja, pamatojoties uz objektīviem faktiem, ir skaidrs, ka saistībā ar preču piegādi ir notikusi PVN krāpšana un nodokļa maksātājs zināja vai viņam bija jāzina, ka viņš tajā piedalās, ja valsts tiesiskajā regulājumā tādās apstākļos nav paredzēts šo tiesību zaudējums?”

Par līgumu sniegt prejudiciālu nolikumu pieņemšanu

Par līguma sniegt prejudiciālu nolikumu pieņemšanu lietā C-131/13

27 Pirmkārt, *Italmoda* norāda, ka pirmais lietā C-131/13 uzdotais jautājums nav pieņemams, jo šis jautājums attiecas uz valsts tiesību interpretāciju.

28 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka ir acīmredzams, ka minētais jautājums attiecas nevis uz valsts tiesību interpretāciju, bet gan uz Savienības tiesību interpretāciju un it īpaši Sestās direktīvas noteikumu interpretāciju.

29 Tādējādi *Italmoda* izvirzītā iebilde par nepieņemšanu saistībā ar minēto prejudiciālo jautājumu ir jānoraida.

30 Otrkārt, Komisija apšauba otrā šajā lietā uzdotā prejudiciālā jautājuma pieņemšanu. Tajā paredzētais gadījums neesot šajā lietā aplūkotais gadījums, ņemot vērā, ka tas izrietot no iesniedzējtiesas lēmuma, ka *Italmoda* neesot pareizi informējusi Nīderlandes nodokļu iestādes par attiecīgajiem darījumiem.

31 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru uz jautājumiem par Savienības tiesību interpretāciju, kurus valsts tiesa ir uzdevusi pašas noteiktajos tiesiskajā regulājumā un faktiskā apstākļu ietvaros, kuru precizitāte Tiesai nav jāpārbauda, attiecas atbilstības pieņēmums. Par valsts tiesas iesniegto līgumu Tiesa var atteikties lemt tikai tad, ja ir acīmredzams, ka līgumam Savienības tiesību interpretācijai nav nekāda sakara ar pamatlietas faktisko situāciju vai tās priekšmetu, vai arī gadījumos, kad izvirzītā problēma ir hipotētiska vai Tiesai nav zināmi faktiskie un tiesību apstākļi, kas ir nepieciešami, lai sniegtu noderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (skat. it īpaši spriedumus *Budjovický Budvar*, C-478/07, EU:C:2009:521, 63. punkts; *Zanotti*, C-56/09, EU:C:2010:288, 15. punkts, kā arī *Melki un Abdeli*, C-188/10 un C-189/10, EU:C:2010:363, 27. punkts).

32 Šajā gadījumā, kaut arī Komisija norāda, ka šajā lietā nekādā ziņā nevar atsaukties uz situāciju, kas ir paredzēta otrajā šajā lietā uzdotajā jautājumā, ņemot vērā, ka *Italmoda* attiecībā pret konkrēto preču nosūtīšanas dalībvalsts nodokļu iestāde nav pareizi izpildījusi visus pienākumus, kas tai bija noteikti saistībā ar informācijas sniegšanu, ir jānorāda, pirmkārt, ka no iesniedzējtiesas lēmuma neizriet, ka šie pienākumi nodokļu iestāde sniegt pareizu informāciju galu galā nav tikuši pareizi izpildīti. Iesniedzējtiesa drīzāk sliecas apmierināt pamatu, kurā, pamatojoties tikai uz pamatojuma nenorādīšanu, ir iebilsts pret apelācijas tiesas konstatāciju, ka nodokļu iestāde tika sniegta pareiza informācija, uzskatot, ka šo konstatāciju nevarēja veikt tikai tādēļ vien, ka *Italmoda* deklarācijas šajā kontekstā nebija apstrīdētas.

33 Otrkārt, šajā kontekstā ir jāuzsver, ka šā prejudiciālā jautājuma priekšmets citu starpā ir pati jautājuma, vai pienākumi saistībā ar informācijas sniegšanu ir tikuši izpildīti, atbilstība, lai novērtētu tiesības uz PVN atskaitīšanu, atbrīvojumu no PVN vai PVN atmaksāšanu. Tādējādi nav acīmredzams, ka šis jautājums būtu hipotētisks vai ka tam nebūtu nekāda sakara ar pamatlietas faktisko situāciju vai tās priekšmetu.

34 No t? izriet, ka ar? otrais liet? C?131/13 uzdotais jaut?jums ir j?uzskata par pie?emamu.

Par l?gumu sniegt prejudici?lu nol?mumu pie?emam?bu liet?s C?163/13 un C?164/13

35 Komisija nor?da, ka jaut?jumi liet?s C?163/13 un C?164/13 nav pie?emami t?d??, ka tie ir j?uzskata par hipot?tiskiem. Paties?b? galvenie faktiskie un tiesiskie apst?k?i pamatliet?s v?l nav konstat?ti.

36 K? tas ir atg?din?ts š? sprieduma 31. punkt?, saska?? ar past?v?go judikat?ru Tiesai princip? ir pien?kums lemt par prejudici?lajiem jaut?jumiem, kas attiecas uz Savien?bas ties?bu interpret?ciju, ja vien nav ac?mredzams, ka l?gtajai interpret?cijai nav nek?da sakara ar pamatlietas faktisko situ?ciju vai t?s priekšmetu, ka probl?ma ir hipot?tiska vai ka Tiesai nav zin?mi faktiskie un ties?bu apst?k?i, kas ir nepieciešami, lai sniegtu noder?gu atbildi uz tai uzdotajiem jaut?jumiem.

37 J?nor?da, ka t? tas tom?r ir gad?jum?, kas ir saist?ts ar l?gumiem sniegt prejudici?lu nol?mumu liet?s C?163/13 un C?164/13.

38 Šaj?s liet?s Tiesa ir aicin?ta preciz?t, vai un attiec?g? gad?jum? k?dos apst?k?os valsts iest?d?m un ties?m ir pien?kums atteikties pieš?irt ties?bas uz atbr?vojumu no PVN un PVN atskait?šanu, ja ir notikusi kr?pšana PVN jom?.

39 No iesniedz?jtiesas l?mumu pamatojuma izriet, ka *Hoge Raad der Nederlanden* nav konstat?jusi, ka pamatliet? apl?kotie dar?jumi ir saist?ti ar kr?pšanu PVN jom?. T?d?j?di, t? k? šajos l?mumos uzdotie prejudici?lie jaut?jumi paredz tieši š?das kr?pšanas esam?bu, šie jaut?jumi saist?b? ar pamatliet?m ir j?uzskata par hipot?tiskiem.

40 T?d?j?di prejudici?lie jaut?jumi liet?s C?163/13 un C?164/13 ir j?atz?st par nepie?emamiem.

Par prejudici?lajiem jaut?jumiem liet? C?131/13

Par pirmo jaut?jumu

41 Ar savu pirmo jaut?jumu iesniedz?jtiesa b?t?b? v?las noskaidrot, vai valsts iest?des un tiesas nodok?u maks?t?jam, kurš zin?ja vai kuram bija j?zina, ka saist?b? ar Kopienas iekš?j?m pieg?d?m viš? piedal?j?s dar?jum?, kas ir saist?ts ar kr?pšanu PVN jom?, var atteikt ties?bas uz priekšnodok?a atskait?šanu saska?? ar Sest?s direkt?vas 17. panta 3. punktu, ties?bas uz atbr?vojumu no nodok?a, kuras ir paredz?tas š?s direkt?vas 28.c panta A da?as a) punkt?, k? ar? ties?bas uz PVN atmaks?šanu saska?? ar min?t?s direkt?vas 28.b panta A da?as 2. punktu gad?jum?, ja valsts ties?b?s nav noteikumu, kas paredz?tu š?du atteikumu.

42 Lai atbild?tu uz šo jaut?jumu, vispirms ir j?atg?dina, ka c??a pret kr?pšanu, izvair?šanos no nodok?iem un iesp?jamu ?aunpr?t?gu r?c?bu ir Sestaj? direkt?v? atz?ts un veicin?ts m?r?is (skat. it ?paši spriedumus *Halifax* u.c., C?255/02, EU:C:2006:121, 71. punkts; *Kittel* un *Recolta Recycling*, C?439/04 un C?440/04, EU:C:2006:446, 54. punkts, k? ar? *Mahagében* un *Dávid*, C?80/11 un C?142/11, EU:C:2012:373, 41. punkts).

43 Šaj? zi?? Tiesa vair?kk?rt ir uzsv?rusi, ka iesaist?t?s personas nevar pamatoties uz Savien?bas ties?bu norm?m kr?pniecisk? vai ?aunpr?t?g? nol?k? (skat. it ?paši spriedumus *Kittel* un *Recolta Recycling*, EU:C:2006:446, 54. punkts; *Fini H*, C?32/03, EU:C:2005:128, 32. punkts, un *Maks Pen*, C?18/13, EU:C:2014:69, 26. punkts).

44 Pirmkārt, pastāvīgajai judikatūrai par Sestājas direktīvas paredzētajam tiesību uz PVN atskaitīšanu Tiesa no tās secināja, ka valsts iestāde un tiesīm ir jāatsaka šīs tiesības, ja, ņemot vērā objektīvus faktus, ir pierādīts, ka atsaukšanās uz šīm tiesībām ir notikusi krāpnieciskā vai āunprātīgā nolūkā (skat. it īpaši spriedumus *Kittel* un *Recolta Recycling*, EU:C:2006:446, 55. punkts; *Bonik*, C-285/11, EU:C:2012:774, 37. punkts, kā arī *Maks Pen*, EU:C:2014:69, 26. punkts).

45 Otrkārt, no Tiesas judikatūras izriet, ka šīs āunprātīgās izmantošanas vai krāpšanas sekas principā attiecas arī uz tiesībām uz atbrīvojumu no nodokļa par Kopienas iekšējo piegādi (šajā ziņā skat. spriedumus *R.*, C-285/09, EU:C:2010:742, 55. punkts, un *Mecsek-Gabona*, C-273/11, EU:C:2012:547, 54. punkts).

46 Treškārt, kā ģenerālvokāts to ir norādījis secinājumā 50.–52. punktā, ciktāl iespējams atteikums piešķirt tiesības, kas izriet no Sestājas direktīvas, atspoguļo šo sprieduma 43. punkta minēto vispārējo principu, ka neviens nevar savā labā āunprātīgi vai krāpnieciski izmantot tiesības, kas izriet no Savienības tiesiskās sistēmas, valsts iestāde un tiesīm vispārīgi ir pienākums paust šādu atteikumu neatkarīgi no tā, kādas tiesības PVN jomā ir skārusi krāpšana, kas tādējādi ietver arī tiesības uz PVN atmaksāšanu.

47 Pretī tam, ko apgalvo Komisija, šo secinājumu nevar atspēkot tas, ka šīs pārdāvības minētās tiesības ir īpašas, ciktāl tās veido korekcijas mehānismu, kas ļauj nodrošināt PVN neitralitāti atsevišķos Kopienas iekšējo piegāžu gadījumos.

48 Šajā ziņā ir jānorāda, ka no šo sprieduma 44. punkta minētās judikatūras izriet, ka galvenā funkcija, kāda PVN mehānismā piemīt Sestājas direktīvas 17. panta 3. punkta paredzētajām tiesībām uz atskaitīšanu, lai nodrošinātu pilnīgu nodokļa neitralitāti, neizslēdz to, ka šīs tiesības var tikt atteiktas nodokļa maksātājam gadījumā, ja tas ir piedalījies krāpšanā (šajā ziņā skat. it īpaši spriedumus *Bonik*, EU:C:2012:774, 25.–27. un 37. punkts, kā arī *Maks Pen*, EU:C:2014:69, 24.–26. punkts). Tāpat arī īpašā funkcija, kāda piemīt tiesībām uz PVN atmaksāšanu, lai nodrošinātu PVN neitralitāti, nevar izslēgt, ka šīs tiesības var tikt atteiktas nodokļa maksātājam šādā gadījumā.

49 ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, valsts iestāde un tiesīm principā ir pienākums atteikt Sestājas direktīvas paredzētās tiesības, kas ir izmantotas krāpnieciskā vai āunprātīgā nolūkā, neatkarīgi no tā, vai runa ir par tiesībām uz PVN atskaitīšanu, atbrīvojumu no PVN vai PVN atmaksāšanu par Kopienas iekšējo piegādi, kas ir aplūkotas pamatlietā.

50 Turklāt ir jānorāda, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tas ir ne tikai tad, ja krāpšanu nodokļu jomā ir izdarījis pats nodokļa maksātājs, bet arī tad, ja nodokļa maksātājs zināja vai tam bija jāzina, ka ar attiecīgo darījumu tas piedalījās darījumā, kas ir saistīts ar krāpšanu PVN jomā, kuru ir īstenojis piegādātājs vai cits uzņēmums, kas iepriekš vai vēlāk ir iesaistījies piegādes ķēdē (šajā ziņā skat. it īpaši spriedumus *Kittel* un *Recolta Recycling*, EU:C:2006:446, 45., 46., 56. un 60. punkts, kā arī *Bonik*, EU:C:2012:774, 38.–40. punkts).

51 Attiecībā uz to, vai valsts iestāde un tiesīm ir pienākums paust šādu atteikumu arī tad, ja valsts tiesību sistēmā nav īpašu noteikumu šajā ziņā, ir jānorāda, pirmkārt, ka Nīderlandes valdība tiesas sēdē uzstāja uz to, ka Nīderlandes tiesības nav trūkumu saistībā ar Sestājas direktīvas transponēšanu un ka krāpšanas novēršana bija piemērojama kā vispārīgās tiesību princips, piemērojot valsts noteikumus, ar kuriem ir transponēta šo direktīva.

52 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka valsts tiesai valsts tiesības ir jāinterpretē, cik vien iespējams ņemot vērā attiecīgās direktīvas saturu un mērķi, lai sasniegtu tajā paredzēto rezultātu, kurš

prasa, lai t? dar?tu visu, kas ir t?s kompetenc?, ?emot v?r? valsts ties?bu aktu kopumu un piem?rojot tajos atz?t?s interpret?cijas metodes (šaj? zi?? skat. spriedumus *Adeneler* u.c., C?212/04, EU:C:2006:443, 111. punkts; *Kofoed*, C?321/05, EU:C:2007:408, 45. punkts, un *Maks Pen*, EU:C:2014:69, 36. punkts).

53 T?d?j?di iesniedz?jtiesai ir j?noskaidro, vai N?derlandes ties?b?s, k? to nor?da N?derlandes vald?ba, past?v ties?bu normas – noteikums vai visp?r?js princips –, saska?? ar kur?m ties?bu ?aunpr?t?ga izmantošana ir aizliegta, vai ar? citi noteikumi par kr?pšanu vai izvair?šanas no nodok?iem, kas var?tu tikt interpret?ti saska?? ar Savien?bas ties?bu pras?b?m jaut?jum? par c??u pret kr?pšanu nodok?u jom?, par kur?m ir atg?din?ts š? sprieduma 49. un 50. punkt? (šaj? zi?? skat. spriedumus *Kofoed*, EU:C:2007:408, 46. punkts, un *Maks Pen*, EU:C:2014:69, 36. punkts).

54 Ja tom?r izr?d?tos, otrk?rt, ka šaj? gad?jum? valsts ties?b?s nav š?du ties?bu normu, kur?m ir iesp?jams sniegt atbilstošu interpret?ciju, no t? tom?r nevar secin?t, ka t?dos apst?k?os k? pamatliet? apl?kotie valsts iest?des un tiesas nevar izpild?t min?t?s pras?bas un t?d?j?di atteikt priekšroc?bu, kas izriet no Sestaj? direkt?v? paredz?taj?m ties?b?m, kr?pšanas gad?jum?.

55 Vispirms pat, ja, k? to ir apgalvojusi *Italmoda*, b?tu j?atz?st, ka saska?? ar past?v?go judikat?ru direkt?va pati par sevi nevar rad?t pien?kumus indiv?dam un t?d?j?di dal?bvalsts pret indiv?du uz to nevar atsaukties (skat. it ?paši spriedumus *Pfeiffer* u.c., no C?397/01 l?dz C?403/01, EU:C:2004:584, 108. punkts, un *Kücükdeveci*, C?555/07, EU:C:2010:21, 46. punkts), atteikums pieš?irt ties?bas kr?pšanas d??, k? tas ir šaj? gad?jum?, nav viens no gad?jumiem, kas ir paredz?ti šaj? judikat?r?.

56 Tieši pret?ji, k? tas ir nor?d?ts š? sprieduma 43. un 46. punkt?, šis atteikums atbilst principam, ka neviens nevar kr?pniecisk? vai ?aunpr?t?g? nol?k? atsaukties uz Savien?bas ties?bu norm?m, jo to piem?rošanas joma nevar tikt paplašin?ta, ietverot taj? ?aunpr?t?gu vai pat kr?pniecisku praksi (šaj? zi?? skat. spriedumus *Halifax* u.c., EU:C:2006:121, 68. un 69. punkts, k? ar? *Collée*, C?146/05, EU:C:2007:549, 38. punkts).

57 T?d?j?di, cikt?l ?aunpr?t?gi vai kr?pnieciski fakti nevar pamatot Savien?bas ties?bu sist?m? paredz?t?s ties?bas, atteikums šaj? gad?jum? pieš?irt priekšroc?bu saska?? ar Sesto direkt?vu nenoz?m? attiec?gajam indiv?dam uzlikt pien?kumu saska?? ar šo direkt?vu, bet ir tikai sekas konstat?cijai, saska?? ar kuru objekt?vie nosac?jumi, kas ir izvirz?ti, lai ieg?tu v?lamo priekšroc?bu, un kas ir paredz?ti min?taj? direkt?v? saist?b? ar š?m ties?b?m, paties?b? nav izpild?ti (šaj? zi?? skat. it ?paši spriedumus *Kittel* un *Recolta Recycling*, EU:C:2006:446, 53. punkts, k? ar? *FIRIN*, C?107/13, EU:C:2014:151, 41. punkts).

58 T?d?j?di šaj? gad?jum? runa dr?z?k ir par to, ka nodok?a maks?t?js nevar atsaukties uz Sestaj? direkt?v? paredz?taj?m ties?b?m, kuru pieš?iršanai izvirz?tie objekt?vie krit?riji nav izpild?ti vai nu kr?pšanas d??, kas ir ?stenota saist?b? ar dar?jumu, kuru ir veicis pats nodok?a maks?t?js, vai ar? visas dar?jumu ??des, kur? tas piedal?j?s, kr?pniecisk? rakstura d??, k? tas ir izkl?st?ts š? sprieduma 50. punkt?.

59 Š?d? gad?jum? nav vajadz?ga nep?rprotama at?auja, lai valsts iest?des un tiesas var?tu atteikt priekšroc?bu saska?? ar kop?jo PVN sist?mu, jo š?s sekas ir j?uzskata par rakstur?g?m min?tajai sist?mai.

60 Pret?ji tam, ko apgalvoja *Italmoda*, nodok?a maks?t?jam, kas nosac?jumus ties?bu ieg?šanai ir izpild?jis, tikai piedaloties kr?pnieciskos dar?jumos, ac?mredzami nav pamata atsaukties uz tiesisk?s pa??v?bas aizsardz?bas vai tiesisk?s noteikt?bas principiem, lai iebilstu pret atteikumu pieš?irt attiec?g?s ties?bas (šaj? zi?? skat. spriedumus *Breitsohl*, C?400/98,

EU:C:2000:304, 38. punkts, un *Halifax* u.c., EU:C:2006:121, 84. punkts).

61 Visbeidzot, t? k? atteikums piem?rot ties?bas, kas izriet no kop?j?s PVN sist?mas, gad?jum?, ja nodok?a maks?t?js ir iesaist?ts kr?pšan?, ir tikai sekas tam, ka nav izpild?ti nosac?jumi, kas šaj? zi?? ir izvirz?ti attiec?gajos Sest?s direkt?vas noteikumos, šim atteikumam, k? ?ener?ladvok?ts to ir nor?d?jis secin?jumu 60. punkt?, nepiem?t soda vai sankcijas raksturs 1950. gada 4. novembr? Rom? parakst?t?s Eiropas Cilv?kties?bu un pamatbr?v?bu aizsardz?bas konvencijas 7. panta vai Eiropas Savien?bas Pamatties?bu hartas 49. panta izpratn? (šaj? zi?? skat. spriedumus *Emsland?Stärke*, C?110/99, EU:C:2000:695, 56. punkts; *Halifax* u.c., EU:C:2006:121, 93. punkts, un *Döhler Neuenkirchen*, C?262/10, EU:C:2012:559, 43. punkts).

62 ?emot v?r? visus iepriekš izkl?st?tos apsv?rumus, uz pirmo jaut?jumu ir j?atbild, ka Sest? direkt?va ir interpret?jama t?d?j?di, ka valsts iest?d?m un ties?m nodok?a maks?t?jam Kopienas iekš?j?s pieg?des ietvaros ir j?atsaka ties?bas uz PVN atskait?šanu, atbr?vojumu no PVN vai PVN atmaks?šanu pat tad, ja valsts ties?b?s nav noteikumu, kas paredz?tu š?du atteikumu, ja, ?emot v?r? objekt?vus faktus, ir pier?d?ts, ka šis nodok?a maks?t?js zin?ja vai tam bija j?zina, ka ar dar?jumu, uz kuru tas atsaucas, lai pamatotu attiec?g?s ties?bas, tas piedal?j?s kr?pšan? PVN jom?, kas ir pie?auta pieg?žu ??des ietvaros.

Par otro jaut?jumu

63 Uzdodot savu otro jaut?jumu, iesniedz?jtiesa b?t?b? jaut? Tiesai, vai saist?b? ar iesp?jamo pien?kumu atteikt ties?bas uz PVN atskait?šanu, atbr?vojumu no PVN vai PVN atmaks?šanu, kas ir paredz?ts pirmaj? prejudici?laj? jaut?jum?, noz?me ir apst?k?iem, ka, pirmk?rt, kr?pšana PVN jom? ir izdar?ta dal?bvalst?, kas nav t?, kur? ir l?gts piem?rot š?s daž?d?s ties?bas, un, otrk?rt, attiec?gais nodok?a maks?t?js p?d?j? min?taj? dal?bvalst? ir izpild?jis form?los nosac?jumus, kas valsts ties?bu aktos ir paredz?ti, lai ieg?tu min?t?s ties?bas.

64 Šaj? zi??, k? jau tas ir nor?d?ts š? sprieduma 50. punkt?, saska?? ar past?v?go judikat?ru par nodok?a maks?t?ja kr?pniecisku r?c?bu, kas var likt tam atteikt Sestaj? direkt?v? paredz?t?s ties?bas, uzskata ne vien situ?ciju, kur? kr?pšanu nodok?u jom? tieši ir izdar?jis pats šis nodok?a maks?t?js un tikai šis nodok?a maks?t?js, bet ar? to, kur? nodok?a maks?t?js zin?ja vai tam bija j?zina, ka, veicot ieg?di vai pieg?di, tas piedal?j?s dar?jum?, kas ir iesaist?ts kr?pšan? PVN jom?, kuru ir izdar?jis pieg?d?t?js vai cits uz??m?js, kas iepriekš vai v?l?k ir iesaist?jies vien? un taj? paš? pieg?žu ??d? (skat. it ?paši spriedumus *Kittel* un *Recolta Recycling*, EU:C:2006:446, 45., 46. un 56. punkts; *Mahagében* un *Dávid*, EU:C:2012:373, 46. punkts, k? ar? *Bonik*, EU:C:2012:774, 40. punkts).

65 Nav neviena objekt?va iemesla, kas ?autu secin?t, ka var?tu b?t cit?di tikai t?p?c vien, ka pieg?žu ??d?, kur? ir notikusi kr?pšana, ir iesaist?tas divas vai vair?kas dal?bvalstis vai ka dar?jums, ar kuru ir izdar?ta kr?pšana PVN jom?, ir veikts dal?bvalst?, kas nav t?, kur? nodok?a maks?t?js, kas ir iesaist?ts attiec?go dar?jumu kr?pniecisk? ?stenošan?, nepamatoti cenšas ieg?t ties?bas, kuras izriet no Sest?s direkt?vas.

66 T?pat ar? saist?b? ar atteikumu pieš?irt Sestaj? direkt?v? paredz?t?s ties?bas nav noz?mes konstat?jumam, ka, ?emot v?r? tikai t?s dal?bvalsts ties?bu sist?mu, kurai ir j?lemj par šo ties?bu pieš?iršanu, šaj? zi?? paredz?tie nosac?jumi š?iet izpild?ti, ?emot v?r?, k? tas ir nor?d?ts, ka iesaist?šanos kr?pšan? PVN jom? var veidot dal?ba, kas ir apzin?ta vai kam t?dai b?tu j?b?t, dar?jumu ??d?, kur? cits uz??m?js, veicot v?l?ku dar?jumu cit? dal?bvalst?, pabeidz š?s kr?pšanas ?stenošanu.

67 Turkl?t, k? to pamatoti ir nor?d?jusi N?derlandes vald?ba, pamatliet? apl?kotajai "karuse?veida" kr?pšanai PVN jom?, kas tiek ?stenoja Kopienas iekš?jo pieg?žu ietvaros, bieži ir

raksturīgs tas, ka no kuras atsevišķas daļbvalsts viedokļa nosacījumi, kas ir izvirzīti, lai varētu atsaukties uz tiesību PVN jomu, šī izpildīti, ciktī tieši no konkrētās vairākas daļbvalsts veikto darījumu kombinācijas izriet šo darījumu kopuma krāpnieciskais raksturs.

68 Turklāt jebkura cita interpretācija, nevis tā, kas ir apstiprināta iepriekš šajā spriedumā, neatbilstu mērķim apkarot krāpšanu nodokļu jomā, kas ir atzīts un veicināts Sestajā direktīvā (skat. it īpaši spriedumu *Tanoarch*, C-504/10, EU:C:2011:707, 50. punkts).

69 Ēmot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Sestā direktīva ir interpretējama tādējādi, ka nodokļa maksātājam, kas zināja vai kam bija jāzina, ka ar darījumu, uz kuru tas atsaucas, lai pamatotu tiesības uz PVN atskaitīšanu, atbrīvojumu no PVN vai PVN atmaksāšanu, tas piedalījās krāpšanā PVN jomā, kas ir pieauta piegāžu nedes ietvaros, var tikt atteiktas šīs tiesības, lai gan šī krāpšana ir izdarīta daļbvalstī, kas nav tā, kurā ir lūgts piešķirt šīs tiesības, un ka šis nodokļa maksātājs šajā pārdāvī minētajā daļbvalstī ir izpildījis formālos nosacījumus, kas valsts tiesību aktos ir paredzēti, lai varētu iegūt minētās tiesības.

Par trešo jautājumu

70 Ēmot vērā atbildi uz pirmo jautājumu, uz trešo jautājumu nav jāatbild, jo tas ir uzdots tikai gadījumā, ja atbilde uz šo pirmo jautājumu būtu noraidoša.

Par tiesīšanu izdevumiem

71 Attiecībā uz pamatlīetas pusēm šī tiesvedība ir stadijā procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesīšanu izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

- 1) **prejudiciālie jautājumi, ko *Hoge Raad der Nederlanden* ir uzdevusi lietās C-163/13 un C-164/13, ir nepieņemami;**
- 2) **Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami daļbvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, kas grozīta ar Padomes 1995. gada 10. aprīļa Direktīvu 95/7/EK, ir interpretējama tādējādi, ka valsts iestādēm un tiesīm nodokļa maksātājam Kopienas iekšējās piegādes ietvaros ir jāatsaka tiesības uz pievienotās vērtības nodokļa atskaitīšanu, atbrīvojumu no tā vai tā atmaksāšanu pat tad, ja valsts tiesības nav noteikumu, kas paredzētu šādu atteikumu, ja, Ēmot vērā objektīvus faktus, ir pierādīts, ka šis nodokļa maksātājs zināja vai tam bija jāzina, ka ar darījumu, uz kuru tas atsaucas, lai pamatotu attiecīgās tiesības, tas piedalījās krāpšanā pievienotās vērtības nodokļa jomā, kas ir pieauta piegāžu nedes ietvaros;**
- 3) **Sestā direktīva 77/388, kas ir grozīta ar Direktīvu 95/7, ir interpretējama tādējādi, ka nodokļa maksātājam, kas zināja vai kam bija jāzina, ka ar darījumu, uz kuru tas atsaucas, lai pamatotu tiesības uz pievienotās vērtības nodokļa atskaitīšanu, atbrīvojumu no tā vai tā atmaksāšanu, tas piedalījās krāpšanā pievienotās vērtības nodokļa jomā, kas ir pieauta piegāžu nedes ietvaros, var tikt atteiktas šīs tiesības, lai gan šī krāpšana ir izdarīta daļbvalstī, kas nav tā, kurā ir lūgts piešķirt šīs tiesības, un ka šis nodokļa maksātājs šajā pārdāvī minētajā daļbvalstī ir izpildījis formālos nosacījumus, kas valsts tiesību aktos ir paredzēti, lai varētu iegūt minētās tiesības.**

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – holandiešu.